68

USTAWA

z dnia 17 grudnia 2004 r.

o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych[1)]

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa reguluje:

1) zadania oraz właściwość organów w zakresie oceny wniosków o rejestrację nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i nazw specyficznego charakteru produktów rolnych lub środków spożywczych, zwanych dalej „wnioskami o rejestrację", określone w:

a) rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2081/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. WE L 208 z 24.07.1992 r., z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne, Rozdz. 03, t. 13, str. 4), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 2081/92",

b) rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2037/93 z dnia 27 lipca 1993 r. ustanawiającym szczegółowe

[1)] Niniejszą ustawą zmienia się: ustawę z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, ustawę z dnia 30 czerwca 2000 r. — Prawo własności przemysłowej, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego.

zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2081/92 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i oznaczeń pochodzenia produktów rolnych i artykułów żywnościowych (Dz. Urz. WE L 185 z 28.07.1993 r.; Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne, Rozdz. 03, t. 13, str. 348),

c) rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2082/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie świadectw o szczególnym charakterze dla produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. WE L 208 z 24.07.1992 r., z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne, Rozdz. 03, t. 13, str. 12), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 2082/92",

d) rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 1848/93 z dnia 9 lipca 1993 r. ustanawiającym szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2082/92 w sprawie świadectw o szczególnym charakterze dla produktów rolnych i artykułów żywnościowych (Dz. Urz. WE L 168 z 10.07.1993 r.; Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne, Rozdz. 03, t. 14, str. 303);

2) warunki tymczasowej ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nazw pochodzenia oraz oznaczeń geograficznych produktów rolnych i środków spożywczych;

3) zadania oraz właściwość organów i jednostek organizacyjnych w zakresie kontroli i certyfikacji produktów rolnych i środków spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne albo świadectwo specyficznego charakteru;

4) zasady oraz tryb kontroli produktów rolnych i środków spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne albo świadectwo specyficznego charakteru;

5) warunki prowadzenia listy produktów tradycyjnych.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

1) wnioskodawcy — rozumie się przez to:

a) w przypadku postępowania w sprawie rejestracji nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych produktów rolnych i środków spożywczych — grupę albo osobę fizyczną lub prawną w rozumieniu art. 5 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 2081/92,

b) w przypadku postępowania w sprawie rejestracji nazw specyficznego charakteru produktów rolnych i środków spożywczych — grupę w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 2082/92;

2) rejestrze chronionych nazw pochodzenia oraz chronionych oznaczeń geograficznych — rozumie się przez to rejestr chronionych nazw pochodzenia oraz chronionych oznaczeń geograficznych, o którym mowa w rozporządzeniu nr 2081/92;

3) rejestrze świadectw specyficznego charakteru — rozumie się przez to rejestr świadectw specyficznego charakteru, o którym mowa w rozporządzeniu nr 2082/92.

Art. 3. Do postępowania w sprawie oceny wniosków o rejestrację oraz oceny wniosków o wpis produktu rolnego, środka spożywczego lub napoju spirytusowego na listę produktów tradycyjnych w zakresie nieuregulowanym ustawą stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Rozdział 2

Organy właściwe w sprawie oceny wniosków o rejestrację

Art. 4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych jest organem właściwym do:

1) przyjmowania, oceny i przekazywania do Komisji Europejskiej wniosku o rejestrację;

2) przyjmowania, oceny i przekazywania do Komisji Europejskiej wniosku o zmianę opisu produktu, o którym mowa w art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 2081/92, albo specyfikacji produktu, o której mowa w art. 6 ust. 2 rozporządzenia 2082/92, zwanych dalej „specyfikacją";

3) przyjmowania i rozpatrywania zastrzeżenia, o którym mowa w art. 17;

4) prowadzenia postępowania w przypadku wniesienia sprzeciwu przez inne państwo do wniosku o rejestrację zgłoszonego przez Rzeczpospolitą Polską;

5) przyjmowania sprzeciwu oraz prowadzenia postępowania w przypadku wniesienia sprzeciwu przez Rzeczpospolitą Polską do wniosku o rejestrację zgłoszonego przez inne państwo;

6) przekazywania do Komisji Europejskiej informacji o organach i jednostkach organizacyjnych właściwych w sprawach kontroli i certyfikacji produktów rolnych i środków spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub świadectwo specyficznego charakteru.

Art. 5. 1. Tworzy się Radę do Spraw Tradycyjnych i Regionalnych Nazw Produktów Rolnych i Środków Spożywczych, zwaną dalej „Radą", jako organ opiniodawczo-doradczy ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

2. Członków Rady powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rynków rolnych.

3. Rada działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu, zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

4. W skład Rady wchodzą:

1) przewodniczący — przedstawiciel ministra właściwego do spraw rynków rolnych;

2) 6 członków powołanych spośród osób wyróżniających się wiedzą o sprawach związanych z produktami regionalnymi i tradycyjnymi, w szczególności w zakresie prawa własności przemysłowej, tradycji i kultury polskiej oraz etnografii.

5. Członkom Rady przysługuje ryczałtowe wynagrodzenie za udział w posiedzeniu Rady.

6. Koszty obsługi administracyjno-biurowej Rady oraz koszty ryczałtowego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 5, są wypłacane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rynków rolnych.

7. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość ryczałtowego wynagrodzenia, jakie przysługuje członkom Rady za udział w posiedzeniu Rady, mając na względzie zakres zadań wykonywanych przez Radę.

Art. 6. Rada opiniuje:

1) wnioski o rejestrację, w tym wnioski o rejestrację, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 3;

2) wnioski o zmianę specyfikacji;

3) zastrzeżenia do wniosków o rejestrację;

4) sprzeciwy do wniosków o rejestrację wniesionych przez inne państwo;

5) sprzeciwy ze strony Rzeczypospolitej Polskiej do wniosku o rejestrację złożonego przez inne państwo.

Rozdział 3

Postępowanie w sprawie oceny wniosków o rejestrację

Art. 7. Wniosek o rejestrację może dotyczyć tylko jednego produktu rolnego lub środka spożywczego.

Art. 8. Wniosek o rejestrację zawiera:

1) specyfikację;

2) nazwę oraz siedzibę i adres albo imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres wnioskodawcy;

3) wskazanie:

a) osoby działającej w imieniu wnioskodawcy,

b) adresu do korespondencji wnioskodawcy,

c) kategorii produktu rolnego lub środka spożywczego;

4) informację:

a) czy wnioskodawca ubiega się o rejestrację nazwy pochodzenia, oznaczenia geograficznego albo nazwy specyficznego charakteru produktu rolnego lub środka spożywczego,

b) czy wnioskodawca występuje o ochronę nazwy specyficznego charakteru produktu rolnego lub środka spożywczego,

c) dotyczącą zakresu i częstotliwości kontroli zgodności procesu produkcji produktu rolnego lub środka spożywczego ze specyfikacją;

5) streszczenie specyfikacji zawierające w szczególności dane, o których mowa w pkt 1—4, obejmujące nie więcej niż 5 stron;

6) wykaz dokumentów dołączonych do wniosku o rejestrację.

Art. 9. Wniosek o rejestrację:

1) sporządza się w języku polskim, pismem drukowanym w czarnym kolorze;

2) składa się w formie papierowej w dwóch egzemplarzach oraz na elektronicznym nośniku informacji.

Art. 10. Jeżeli dokumenty dołączone do wniosku o rejestrację zostały sporządzone w języku obcym, do wniosku dołącza się także ich tłumaczenie na język polski sporządzone przez tłumacza przysięgłego oraz podpisane przez wnioskodawcę.

Art. 11. 1. Jeżeli do wniosku o rejestrację dołączone są mapy, to powinny:

1) być sporządzone w formacie A4 (210 x 297 mm);

2) być przedstawione w formie umożliwiającej bezpośrednią reprodukcję;

3) zawierać oznaczenie skali, w jakiej zostały sporządzone.

2. Mapy nie powinny zawierać oznaczeń odnoszących się do pionowego ukształtowania terenu, chyba że jest to konieczne do wskazania jego granic.

Art. 12. 1. Wniosek o rejestrację złożony do ministra właściwego do spraw rynków rolnych sprawdza się pod względem spełnienia wymogów formalnych w terminie 14 dni od dnia wpłynięcia tego wniosku.

2. W przypadku stwierdzenia, że wniosek nie spełnia wymogów formalnych, minister właściwy do spraw rynków rolnych wzywa wnioskodawcę do usunięcia braków w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania.

3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do wniosku o rejestrację po uzupełnieniu braków.

4. W przypadku nieusunięcia braków minister właściwy do spraw rynków rolnych pozostawia wniosek bez rozpoznania.

Art. 13. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w porozumieniu z wnioskodawcą może wprowadzić poprawki do wniosku o rejestrację w celu usunięcia oczywistych omyłek i błędów językowych. Poprawki te nie mogą mieć wpływu na merytoryczną zawartość wniosku.

Art. 14. 1. Dane dotyczące złożonego wniosku o rejestrację:

1) datę i godzinę wpłynięcia wniosku do ministra właściwego do spraw rynków rolnych,

2) zgłoszoną nazwę i kategorię produktu rolnego lub środka spożywczego,

3) nazwę albo imię i nazwisko wnioskodawcy,

4) informację o tym, czy wnioskodawca:

   a) ubiega się o rejestrację nazwy pochodzenia, oznaczenia geograficznego albo nazwy specyficznego charakteru produktu rolnego lub środka spożywczego,

   b) wystąpił o ochronę nazwy specyficznego charakteru produktu rolnego lub środka spożywczego

— wpisuje się do rejestru wewnętrznego wniosków o rejestrację nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i nazw specyficznego charakteru produktu rolnego i środka spożywczego, zwanego dalej „rejestrem wewnętrznym wniosków".

2. Rejestr wewnętrzny wniosków prowadzi minister właściwy do spraw rynków rolnych.

3. Rejestr wewnętrzny wniosków jest jawny.

Art. 15. O kolejności rozpoczęcia opiniowania wniosków o rejestrację przez Radę decydują data i godzina wpłynięcia wniosku o rejestrację, wpisane do rejestru wewnętrznego wniosków.

Art. 16. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w terminie 7 dni od dnia wpisania danych, o których mowa w art. 14 ust. 1, do rejestru wewnętrznego wniosków:

1) powiadamia o tym wnioskodawcę;

2) przekazuje wniosek Radzie;

3) ogłasza w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rynków rolnych oraz na stronach internetowych urzędu obsługującego tego ministra informację o wpłynięciu wniosku o rejestrację, podając:

   a) datę wpłynięcia wniosku,

   b) streszczenie specyfikacji.

Art. 17. 1. Osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której interesu gospodarczego lub prawnego dotyczy postępowanie w sprawie rejestracji nazwy produktu rolnego lub środka spożywczego, może złożyć do ministra właściwego do spraw rynków rolnych zastrzeżenie do wniosku o rejestrację, w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rynków rolnych informacji o wpłynięciu tego wniosku.

2. Zastrzeżenie zawiera:

1) nazwę, siedzibę i adres albo imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres wnoszącego zastrzeżenie;

2) wskazanie uzasadnionego interesu gospodarczego lub prawnego wnoszącego zastrzeżenie.

3. Datę wpłynięcia zastrzeżenia do ministra właściwego do spraw rynków rolnych wpisuje się do rejestru wewnętrznego wniosków.

4. Przepisy art. 7 i 9—13 stosuje się odpowiednio do zastrzeżenia.

Art. 18. 1. W przypadku niewniesienia zastrzeżenia do wniosku o rejestrację Rada, w terminie 30 dni od dnia upływu terminu na wniesienie zastrzeżenia, wydaje opinię o spełnianiu wymagań określonych w:

1) rozporządzeniu nr 2081/92, jeżeli wniosek dotyczy rejestracji nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego produktu rolnego lub środka spożywczego, albo

2) rozporządzeniu nr 2082/92, jeżeli wniosek dotyczy rejestracji nazwy specyficznego charakteru produktu rolnego lub środka spożywczego.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych przed wydaniem opinii, o której mowa w ust. 1, może wystąpić do wnioskodawcy o uzupełnienie lub wyjaśnienie, w wyznaczonym terminie, informacji zawartych we wniosku.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, termin wydania opinii przez Radę liczy się od dnia otrzymania uzupełnienia lub wyjaśnienia.

Art. 19. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, po uzyskaniu opinii Rady, o której mowa w art. 18 ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jej wydania:

1) wydaje decyzję o stwierdzeniu spełniania wymagań określonych w przepisach, o których mowa w art. 18 ust. 1, a następnie:

   a) niezwłocznie przekazuje wniosek o rejestrację do Komisji Europejskiej oraz

   b) wpisuje nazwę na listę, o której mowa w art. 35 ust. 2, jeżeli wniosek dotyczy rejestracji nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego produktu rolnego lub środka spożywczego, albo

2) wydaje decyzję o odmowie przekazania wniosku o rejestrację do Komisji Europejskiej.

2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, nie stosuje się przepisu art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 20. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w terminie 7 dni od dnia wpisania zastrzeżenia do rejestru wewnętrznego wniosków:

1) powiadamia o tym wnioskodawcę i wnoszącego zastrzeżenie;

2) przekazuje zastrzeżenie Radzie.

Art. 21. 1. W przypadku wniesienia zastrzeżenia do wniosku o rejestrację Rada, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zastrzeżenia, wydaje opinię o zasadności wniesionego zastrzeżenia oraz o spełnianiu przez wniosek wymagań określonych w:

1) rozporządzeniu nr 2081/92, jeżeli wniosek dotyczy rejestracji nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego produktu rolnego lub środka spożywczego, albo

2) rozporządzeniu nr 2082/92, jeżeli wniosek dotyczy rejestracji nazwy specyficznego charakteru produktu rolnego lub środka spożywczego.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych przed wydaniem opinii, o której mowa w ust. 1, może wystąpić do wnioskodawcy lub wnoszącego zastrzeżenie o uzupełnienie lub wyjaśnienie, w wyznaczonym terminie, informacji zawartych we wniosku o rejestrację lub w zastrzeżeniu.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, termin wydania opinii przez Radę liczy się od dnia otrzymania uzupełnienia lub wyjaśnienia.

Art. 22. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, po uzyskaniu opinii Rady, o której mowa w art. 21 ust. 1, w terminie 14 dni od dnia wydania opinii:

1) w przypadku gdy wniosek jest zasadny, a zastrzeżenie jest niezasadne — wydaje decyzję o stwierdzeniu spełniania wymagań określonych w przepisach, o których mowa w art. 21 ust. 1, i oddaleniu zastrzeżenia, a następnie:

   a) niezwłocznie przekazuje wniosek o rejestrację do Komisji Europejskiej oraz

   b) wpisuje nazwę na listę, o której mowa w art. 35 ust. 2, jeżeli wniosek dotyczy rejestracji nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego produktu rolnego lub środka spożywczego;

2) w przypadku gdy wniosek jest niezasadny — wydaje decyzję o odmowie przekazania wniosku o rejestrację do Komisji Europejskiej i umarza postępowanie w zakresie wniesionego zastrzeżenia;

3) w przypadku gdy wniosek i zastrzeżenie są zasadne — wzywa wnioskodawcę do złożenia w wyznaczonym terminie, uzgodnionego z wnoszącym zastrzeżenie, wniosku o rejestrację.

2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, nie stosuje się przepisu art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 23. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w przypadku złożenia wniosku o rejestrację, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 3, przekazuje ten wniosek Radzie.

2. Rada, w terminie 30 dni od dnia przekazania wniosku przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych, wydaje opinię o spełnianiu przez wniosek o rejestrację, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 3, wymagań określonych w:

1) rozporządzeniu nr 2081/92, jeżeli wniosek dotyczy rejestracji nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego produktu rolnego lub środka spożywczego, albo

2) rozporządzeniu nr 2082/92, jeżeli wniosek dotyczy rejestracji nazwy specyficznego charakteru produktu rolnego lub środka spożywczego.

Art. 24. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, po uzyskaniu opinii Rady, o której mowa w art. 23 ust. 2, w terminie 14 dni od dnia wydania opinii:

1) wydaje decyzję o stwierdzeniu spełniania wymagań określonych w przepisach, o których mowa w art. 23 ust. 2, a następnie:

   a) niezwłocznie przekazuje wniosek o rejestrację do Komisji Europejskiej oraz

   b) wpisuje nazwę na listę, o której mowa w art. 35 ust. 2, jeżeli wniosek dotyczy rejestracji nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego produktu rolnego lub środka spożywczego, albo

2) wydaje decyzję o odmowie przekazania tego wniosku do Komisji Europejskiej.

2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, nie stosuje się przepisu art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 25. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w przypadku niezłożenia wniosku o rejestrację, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 3, wydaje decyzję o odmowie przekazania wniosku o rejestrację do Komisji Europejskiej, w terminie 14 dni od dnia upływu wyznaczonego terminu do złożenia tego wniosku.

Art. 26. Przepisy art. 7—25 stosuje się odpowiednio do wniosku o zmianę specyfikacji.

Art. 27. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o:

1) rejestrację,

2) zmianę specyfikacji

— mając na względzie wymagania określone w przepisach Unii Europejskiej, o których mowa w art. 1 pkt 1, w zakresie rejestracji nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i nazw specyficznego charakteru produktów rolnych i środków spożywczych.

Rozdział 4

Postępowanie w przypadku sprzeciwu

Art. 28. Osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która ma uzasadniony interes, w terminie 5 miesięcy od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich informacji zawartych w złożonym przez inne państwo wniosku o rejestrację nazwy pochodzenia, oznaczenia geograficznego lub nazwy specyficznego charakteru produktów rolnych lub środków spożywczych, może wnieść do ministra właściwego do spraw rynków rolnych sprzeciw do tego wniosku.

Art. 29. Minister właściwy do spraw rynków rolnych niezwłocznie przekazuje Radzie sprzeciw, o którym mowa w art. 28.

Art. 30. Rada, w terminie 14 dni od dnia przekazania sprzeciwu, o którym mowa w art. 28, wydaje opinię o spełnianiu wymagań określonych w:

1) art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 2081/92 — w przypadku gdy sprzeciw dotyczy wniosku o rejestrację nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego produktu rolnego lub środka spożywczego;

2) art. 8 ust. 3 rozporządzenia nr 2082/92 — w przypadku gdy sprzeciw dotyczy wniosku o rejestrację nazwy specyficznego charakteru produktu rolnego lub środka spożywczego.

Art. 31. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, biorąc pod uwagę opinię Rady, o której mowa w art. 30, niezwłocznie:

1) przekazuje sprzeciw do Komisji Europejskiej — w przypadku gdy sprzeciw spełnia wymagania określone w przepisach, o których mowa w art. 30;

2) wydaje decyzję o odmowie przekazania sprzeciwu do Komisji Europejskiej — w przypadku gdy sprzeciw nie spełnia wymagań określonych w przepisach, o których mowa w art. 30.

Art. 32. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych niezwłocznie powiadamia wnioskodawcę o przypadku otrzymania sprzeciwu do wniosku o rejestrację nazwy pochodzenia, oznaczenia geograficznego lub nazwy specyficznego charakteru produktów rolnych lub środków spożywczych, ze strony innego państwa.

2. Wnioskodawca, w terminie 14 dni od dnia otrzymania powiadomienia, może przedstawić na piśmie stanowisko do sprzeciwu, o którym mowa w ust. 1.

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w terminie 14 dni od dnia otrzymania sprzeciwu, o którym mowa w ust. 1, przekazuje sprzeciw Radzie wraz ze stanowiskiem wnioskodawcy.

Art. 33. 1. Rada, w terminie 30 dni od dnia przekazania sprzeciwu, o którym mowa w art. 32 ust. 1, wydaje opinię o zasadności sprzeciwu oraz proponuje środki zmierzające do osiągnięcia porozumienia między państwem, które zgłosiło sprzeciw, a Rzecząpospolitą Polską, zwanego dalej „porozumieniem".

2. Rada w opinii, o której mowa w ust. 1, bierze pod uwagę stanowisko wnioskodawcy do złożonego sprzeciwu.

Art. 34. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w terminie 7 dni od dnia otrzymania opinii, o której mowa w art. 33, przekazuje państwu, które złożyło sprzeciw do wniosku o rejestrację, stanowisko w sprawie sprzeciwu oraz proponuje środki zmierzające do osiągnięcia porozumienia.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych po przekazaniu stanowiska, o którym mowa w ust. 1, podejmuje działania zmierzające do osiągnięcia porozumienia.

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych po osiągnięciu porozumienia przekazuje Komisji Europejskiej informacje, o których mowa w:

1) art. 7 ust. 5 lit. a rozporządzenia nr 2081/92 — w przypadku sprzeciwu do wniosku o rejestrację nazwy pochodzenia albo oznaczenia geograficznego produktu rolnego lub środka spożywczego, albo

2) art. 9 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 2082/92 — w przypadku sprzeciwu do wniosku o rejestrację nazwy specyficznego charakteru produktu rolnego lub środka spożywczego.

Rozdział 5

Ochrona krajowa

Art. 35. 1. Nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficzne produktów rolnych i środków spożywczych od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1, art. 22 ust. 1 pkt 1 lub art. 24 ust. 1 pkt 1, podlegają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tymczasowej ochronie, zwanej dalej „tymczasową ochroną krajową".

2. Listę produktów rolnych i środków spożywczych podlegających tymczasowej ochronie krajowej prowadzi minister właściwy do spraw rynków rolnych.

3. Lista, o której mowa w ust. 2, jest jawna.

Art. 36. 1. Tymczasowa ochrona krajowa wygasa:

1) z dniem dokonania wpisu nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego do rejestru chronionych nazw pochodzenia oraz chronionych oznaczeń geograficznych;

2) z dniem odmowy — w przypadku odmowy dokonania wpisu do rejestru, o którym mowa w pkt 1.

2. Po dokonaniu wpisu nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego produktu rolnego lub środka spożywczego do rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, oraz w przypadku odmowy dokonania

wpisu, o której mowa w ust. 1 pkt 2, nazwę produktu rolnego lub środka spożywczego skreśla się z listy, o której mowa w art. 35 ust. 2.

Art. 37. Podmiot wytwarzający zgodnie z wymaganiami zawartymi w specyfikacji produkt rolny lub środek spożywczy, którego nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne została wpisana na listę, o której mowa w art. 35 ust. 2, ma prawo do używania w obrocie nazwy wpisanej na tę listę.

Art. 38. Nazwy wpisane na listę, o której mowa w art. 35 ust. 2, nie mogą być używane w obrocie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli produkty rolne lub środki spożywcze, których one dotyczą, nie spełniają warunków będących podstawą wpisu nazwy na tę listę:

1) nawet wtedy, gdy takie użycie nie ma na celu wskazywania pochodzenia geograficznego produktów rolnych i środków spożywczych oraz wtedy, gdy rzeczywiste miejsce wytworzenia produktów rolnych i środków spożywczych jest wskazane;

2) nawet przy użyciu wyrażeń „w stylu", „rodzaju", „przy użyciu metody", „tak jak produkowane w", „imitacja" lub „podobne";

3) w oryginalnym brzmieniu albo w tłumaczeniu;

4) z innym mylącym lub fałszywym odniesieniem do miejsca pochodzenia, właściwości lub podstawowych cech produktu na opakowaniu wewnętrznym lub zewnętrznym, w materiale reklamowym lub dokumentach odnoszących się do danego produktu;

5) w zakresie innych praktyk mogących wprowadzić w błąd co do prawdziwego pochodzenia produktu.

Rozdział 6

Kontrola produktów rolnych i środków spożywczych dokonywana na wniosek producenta

Art. 39. 1. Organami i jednostkami organizacyjnymi właściwymi w sprawach kontroli i certyfikacji produktów rolnych i środków spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub świadectwo specyficznego charakteru są:

1) minister właściwy do spraw rynków rolnych — upoważniający jednostki certyfikujące, akredytowane zgodnie z Polską Normą PN-EN 45011 „Wymagania ogólne dotyczące działania jednostek prowadzących systemy certyfikacji wyrobów", do przeprowadzania kontroli, wydawania i cofania certyfikatów potwierdzających zgodność procesu produkcji produktów rolnych i środków spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub świadectwo specyficznego charakteru ze specyfikacją, zwanych dalej „certyfikatami zgodności";

2) Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwany dalej „Głównym Inspektorem":

   a) sprawujący nadzór nad upoważnionymi przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych jednostkami certyfikującymi, zwanymi dalej „upoważnionymi jednostkami certyfikującymi",

   b) przeprowadzający kontrolę zgodności procesu produkcji produktów rolnych i środków spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub świadectwo specyficznego charakteru ze specyfikacją;

3) upoważnione jednostki certyfikujące przeprowadzające kontrole oraz wydające i cofające certyfikaty zgodności.

2. Kontrola, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, jest przeprowadzana zgodnie z zasadami oceny jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, o której mowa w przepisach o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Art. 40. 1. Główny Inspektor w ramach nadzoru, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 2 lit. a:

1) kontroluje upoważnione jednostki certyfikujące w zakresie:

   a) stosowania przez nie procedur kontrolnych,

   b) posiadanych środków technicznych,

   c) posiadanych przez pracowników kwalifikacji;

2) dokonuje sprawdzenia dokumentów dotyczących kontroli producentów produktów rolnych lub środków spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub świadectwo specyficznego charakteru, zwanych dalej „producentami";

3) przeprowadza analizy danych dostarczanych przez upoważnione jednostki certyfikujące, dotyczących kontroli zgodności procesu produkcji produktów rolnych i środków spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub świadectwo specyficznego charakteru ze specyfikacją;

4) przekazuje upoważnionym jednostkom certyfikującym wnioski pokontrolne.

2. Główny Inspektor może:

1) żądać od upoważnionych jednostek certyfikujących wszelkich dodatkowych informacji związanych ze sprawowanym nadzorem;

2) dokonać sprawdzenia prawidłowości kontroli dokonanych przez upoważnione jednostki certyfikujące u producentów.

3. Do postępowania kontrolnego prowadzonego w ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1 i 2, stosu-

je się odpowiednio przepisy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Art. 41. 1. Jednostka certyfikująca ubiegająca się o uzyskanie upoważnienia do przeprowadzania kontroli oraz wydawania i cofania certyfikatów zgodności występuje do ministra właściwego do spraw rynków rolnych z wnioskiem w tym zakresie.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

1) certyfikat akredytacji w zakresie, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 1;

2) dokumenty lub informacje niezbędne do stwierdzenia spełnienia wymagań określonych w art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 2081/92 lub w art. 14 ust. 3 rozporządzenia nr 2082/92.

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych wydaje decyzję upoważniającą jednostkę certyfikującą do przeprowadzania kontroli oraz do wydawania i cofania certyfikatów zgodności, jeżeli jednostka ta spełnia wymagania określone w przepisach, o których mowa w ust. 2 pkt 2.

4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w decyzji, o której mowa w ust. 3, nadaje upoważnionej jednostce certyfikującej numer identyfikacyjny.

5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych na wniosek Głównego Inspektora wydaje decyzję o cofnięciu upoważnionej jednostce certyfikującej upoważnienia do przeprowadzania kontroli oraz do wydawania i cofania certyfikatów zgodności w przypadku stwierdzenia, że nie spełnia ona wymagań określonych w przepisach, o których mowa w ust. 2 pkt 2.

Art. 42. 1. Kontrola zgodności procesu produkcji produktów rolnych i środków spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub świadectwo specyficznego charakteru ze specyfikacją jest dokonywana na wniosek producentów przez Głównego Inspektora albo upoważnioną jednostkę certyfikującą.

2. Wyboru podmiotu kontrolującego, o którym mowa w ust. 1, dokonuje producent.

3. Koszty kontroli, o której mowa w ust. 1, ponosi producent.

Art. 43. 1. Upoważniona jednostka certyfikująca przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych oraz Głównemu Inspektorowi do dnia 31 stycznia każdego roku:

1) sprawozdanie z kontroli przeprowadzonych w poprzednim roku;

2) wykaz kontrolowanych producentów, zawierający:

a) nazwę albo imię i nazwisko producenta,

b) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres producenta,

c) rodzaj wytwarzanego produktu rolnego lub środka spożywczego,

d) wielkość produkcji uzyskanej przez producenta w roku poprzedzającym złożenie sprawozdania.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, sporządza się na formularzu udostępnianym upoważnionym jednostkom certyfikującym przez Głównego Inspektora.

Art. 44. 1. W przypadku stwierdzenia w wyniku przeprowadzonej kontroli, że produkt rolny lub środek spożywczy nie spełnia wymagań określonych w specyfikacji, przeprowadzający kontrolę wzywa producenta do usunięcia uchybień w wyznaczonym terminie.

2. W przypadku nieusunięcia uchybień, o których mowa w ust. 1, upoważniona jednostka certyfikująca cofa producentowi certyfikat zgodności oraz niezwłocznie informuje o tym Głównego Inspektora oraz ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

3. Główny Inspektor w przypadku nieusunięcia uchybień, o których mowa w ust. 1, wydaje decyzję:

1) zakazującą używania chronionej nazwy pochodzenia, chronionego oznaczenia geograficznego lub nazwy specyficznego charakteru oraz używania symbolu chronionej nazwy pochodzenia, chronionego oznaczenia geograficznego lub świadectwa specyficznego charakteru;

2) zakazującą wprowadzania produktu rolnego lub środka spożywczego do obrotu lub

3) nakazującą wycofanie produktu rolnego lub środka spożywczego z obrotu.

Rozdział 7

Opłaty

Art. 45. 1. Opłatę pobiera się za dokonanie oceny:

1) wniosku o rejestrację, z wyłączeniem wniosków, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 3;

2) zastrzeżenia do wniosku o rejestrację;

3) wniosku o zmianę specyfikacji;

4) sprzeciwu, o którym mowa w art. 28.

2. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi dochód budżetu państwa.

3. Opłatę wnosi się na rachunek bankowy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

4. Dowód wniesienia opłaty dołącza się do wniosku o rejestrację, zastrzeżenia do wniosku o rejestrację, wniosku o zmianę specyfikacji oraz sprzeciwu, o którym mowa w art. 28.

Art. 46. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat za czynności, o których mowa w art. 45 ust. 1, mając na względzie zakres czynności podejmowanych przy ocenie wniosków o rejestrację, zastrzeżeń do wniosków o rejestrację, wniosków o zmianę specyfikacji oraz sprzeciwów, o których mowa w art. 28.

Rozdział 8

Lista produktów tradycyjnych

Art. 47. 1. Produkty rolne i środki spożywcze, o których mowa w załączniku I do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, w załącznikach do rozporządzenia nr 2081/92 lub w załączniku do rozporządzenia nr 2082/92 oraz napoje spirytusowe, o których mowa w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 1576/89 z dnia 29 maja 1989 r. ustanawiającym ogólne zasady definicji, opisu i prezentacji napojów spirytusowych (Dz. Urz. WE L 160 z 12.06.1989 r., z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne, Rozdz. 03, t. 09, str. 59), których jakość lub wyjątkowe cechy i właściwości wynikają ze stosowania tradycyjnych metod produkcji, za które uważa się metody wykorzystywane od co najmniej 25 lat, zwane dalej „produktami tradycyjnymi", mogą być wpisane na listę produktów tradycyjnych.

2. Listę produktów tradycyjnych prowadzi minister właściwy do spraw rynków rolnych.

3. Lista produktów tradycyjnych zawiera informacje, o których mowa w art. 50 ust. 1 pkt 3.

4. Lista produktów tradycyjnych jest umieszczana na stronach internetowych urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

Art. 48. Nazwa produktu tradycyjnego umieszczona na liście produktów tradycyjnych nie podlega ochronie wynikającej z niniejszej ustawy, a użycie nazwy produktu tradycyjnego odnoszącej się do obszaru geograficznego nie stanowi uznania pochodzenia tego produktu z obszaru, do którego nawiązuje ta nazwa.

Art. 49. Z wnioskiem o wpis produktu rolnego, środka spożywczego lub napoju spirytusowego na listę produktów tradycyjnych, zwanym dalej „wnioskiem o wpis na listę produktów tradycyjnych", mogą wystąpić osoby fizyczne, osoby prawne oraz jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej wytwarzające dany produkt rolny, środek spożywczy lub napój spirytusowy.

Art. 50. 1. Wniosek o wpis na listę produktów tradycyjnych zawiera:

1) nazwę oraz siedzibę i adres albo imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres wnioskodawcy;

2) wskazanie adresu do korespondencji;

3) opis produktu rolnego, środka spożywczego lub napoju spirytusowego zawierający:

a) nazwę produktu rolnego, środka spożywczego lub napoju spirytusowego,

b) rodzaj produktu rolnego, środka spożywczego lub napoju spirytusowego,

c) charakterystykę produktu rolnego, środka spożywczego lub napoju spirytusowego,

d) surowce wykorzystywane do produkcji produktu rolnego, środka spożywczego lub napoju spirytusowego,

e) podstawowe informacje dotyczące tradycji, pochodzenia oraz historii produktu rolnego, środka spożywczego lub napoju spirytusowego,

f) metodę produkcji.

2. Wniosek o wpis na listę produktów tradycyjnych jest składany do właściwego miejscowo marszałka województwa.

3. Wniosek o wpis na listę produktów tradycyjnych jest składany w formie papierowej i na elektronicznym nośniku informacji.

Art. 51. 1. Marszałek województwa sprawdza wniosek o wpis na listę produktów tradycyjnych pod względem spełniania wymogów formalnych oraz dokonuje oceny w zakresie spełniania przez produkt rolny, środek spożywczy lub napój spirytusowy, którego dotyczy wniosek o wpis na listę produktów tradycyjnych, wymagań określonych w art. 47 ust. 1.

2. Marszałek województwa przed dokonaniem oceny, o której mowa w ust. 1, zwraca się do izby gospodarczej zrzeszającej podmioty wytwarzające produkty tradycyjne o wyrażenie, w terminie 30 dni, opinii w zakresie spełniania przez produkt rolny, środek spożywczy lub napój spirytusowy, którego dotyczy wniosek o wpis na listę produktów tradycyjnych, wymagań określonych w art. 47 ust. 1. W przypadku niewydania opinii w terminie 30 dni wymóg zasięgnięcia opinii uważa się za spełniony.

Art. 52. 1. Jeżeli produkt rolny, środek spożywczy lub napój spirytusowy spełnia wymagania określone w art. 47 ust. 1, marszałek województwa przesyła ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych potwierdzoną przez siebie kopię wniosku o wpis na listę produktów tradycyjnych wraz z kopią opinii, o której mowa w art. 51 ust. 2.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, marszałek województwa przesyła w terminie do końca lutego następnego roku.

3. W przypadku niewydania przez izbę gospodarczą opinii, o której mowa w art. 51 ust. 2, w terminie 30 dni, marszałek województwa przesyła ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych wyłącznie kopię wniosku o wpis na listę produktów tradycyjnych.

4. Marszałek województwa wydaje decyzję o odmowie przekazania ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych dokumentów, o których mowa w ust. 1, w przypadku, gdy produkt rolny, środek spożywczy lub napój spirytusowy nie spełnia wymagań określonych w art. 47 ust. 1.

Art. 53. Minister właściwy do spraw rynków rolnych po otrzymaniu dokumentów, o których mowa w art. 52 ust. 1, dokonuje wpisu produktu tradycyjnego na listę produktów tradycyjnych.

Art. 54. Minister właściwy do spraw rynków rolnych skreśla produkt tradycyjny z listy produktów tradycyjnych w przypadku:

1) wpisania jego nazwy do rejestru chronionych nazw pochodzenia oraz chronionych oznaczeń geograficznych lub rejestru świadectw specyficznego charakteru;

2) gdy nie ma możliwości wytworzenia produktu rolnego, środka spożywczego lub napoju spirytusowego o cechach i właściwościach, które były podstawą do umieszczenia tego produktu rolnego, środka spożywczego lub napoju spirytusowego na liście produktów tradycyjnych.

Art. 55. Minister właściwy do spraw rynków rolnych ogłasza corocznie, w terminie do końca maja, w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rynków rolnych, wykaz produktów tradycyjnych znajdujących się na liście produktów tradycyjnych.

Art. 56. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wpis na listę produktów tradycyjnych, mając na względzie ujednolicenie zakresu informacji dotyczących wytwarzanego produktu rolnego, środka spożywczego lub napoju spirytusowego.

Rozdział 9

Przepisy karne

Art. 57. 1. Kto nie będąc uprawnionym do używania: nazwy wpisanej na listę, o której mowa w art. 35 ust. 2, nazwy wpisanej do rejestru chronionych nazw pochodzenia oraz chronionych oznaczeń geograficznych, chronionej nazwy wpisanej do rejestru świadectw specyficznego charakteru, symbolu chronionej nazwy pochodzenia, chronionego oznaczenia geograficznego lub świadectwa specyficznego charakteru, wprowadza do obrotu produkty rolne lub środki spożywcze oznaczone taką nazwą lub symbolem,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do lat 2.

2. Tej samej karze podlega kto używa w obrocie nazwy wpisanej na listę, o której mowa w art. 35 ust. 2, z naruszeniem warunków określonych w art. 38 albo nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego z naruszeniem art. 13 ust. 1 rozporządzenia nr 2081/92.

3. Tej samej karze podlega kto czyni przygotowania do przestępstwa określonego w ust. 1 lub 2.

4. Jeżeli sprawca uczynił sobie z popełnienia przestępstwa określonego w ust. 1 lub 2 stałe źródło dochodu albo dopuszcza się przestępstw określonych w ust. 1—3 w stosunku do produktów rolnych lub środków spożywczych o znacznej wartości,

podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 5.

Art. 58. 1. Kto, nie spełniając warunków zawartych w specyfikacji, wprowadza produkt rolny lub środek spożywczy do obrotu, umieszcza na tym produkcie, środku lub jego opakowaniu lub używa w inny sposób:

1) nazwy wpisanej na listę lub

2) nazwy wpisanej do rejestru chronionych nazw pochodzenia oraz chronionych oznaczeń geograficznych, lub

3) nazwy wpisanej do rejestru świadectw specyficznego charakteru, jeżeli we wniosku o rejestrację wnioskodawca wystąpił o jej ochronę, lub

4) symbolu chronionej nazwy pochodzenia, chronionego oznaczenia geograficznego lub świadectwa specyficznego charakteru

— podlega karze grzywny nie niższej niż 4 000 zł.

2. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 10

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 59. W ustawie z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1693 i Nr 172, poz. 1804) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. Jeżeli towar lub usługa w miejscu pochodzenia korzysta z ochrony, a z pochodzeniem z określonego regionu lub miejscowości są związane ich szczególne cechy lub właściwości, czynem nieuczciwej konkurencji jest fałszywe lub oszukańcze używanie takich chronionych oznaczeń geograficznych i chronionych nazw pochodzenia.

2. Czynem nieuczciwej konkurencji jest także używanie oznaczeń i nazw, o których mowa w ust. 1, nawet z dodatkiem „rodzaj", „typ", „metoda" albo równoznacznym.";

2) w art. 16 w ust. 3 pkt 6—8 otrzymują brzmienie:

„6) w odniesieniu do towarów z chronionym oznaczeniem geograficznym lub chronioną nazwą pochodzenia odnosi się zawsze do towarów z takim samym oznaczeniem;

7) nie wykorzystuje w nieuczciwy sposób renomy znaku towarowego, oznaczenia przedsiębiorstwa lub innego oznaczenia odróżniającego konkurenta ani też chronionego oznaczenia geograficznego lub chronionej nazwy pochodzenia produktów konkurencyjnych;

8) nie przedstawia towaru lub usługi jako imitacji czy naśladownictwa towaru lub usługi opatrzonych chronionym znakiem towarowym, chronionym oznaczeniem geograficznym lub chronioną nazwą pochodzenia albo innym oznaczeniem odróżniającym.".

Art. 60. W ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. — Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117 oraz z 2004 r. Nr 33, poz. 286) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 132 w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1^1 w brzmieniu:

„1^1) zarejestrowanego oznaczenia geograficznego lub nazwy pochodzenia produktu rolnego lub środka spożywczego, o których mowa w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2081/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. WE L 208 z 24.07.1992 r., z późn. zm.);";

2) w art. 174 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ilekroć w przepisach niniejszego działu jest mowa o towarach, nie dotyczy to usług, produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz produktów rolnych i środków spożywczych wymienionych w załącznikach do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2081/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. WE L 208 z 24.07.1992 r., z późn. zm.).";

3) uchyla się art. 179^1.

Art. 61. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 44, z późn. zm.[2)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13 uchyla się ust. 5—11;

2) w art. 17 w ust. 1 w pkt 1 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) kontrola artykułów rolno-spożywczych posiadających zarejestrowane, na podstawie odrębnych przepisów, chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne albo nazwy specyficznego charakteru oraz współpraca z jednostkami sprawującymi taką kontrolę w innych państwach,";

3) w art. 30a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. e), wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, może zakazać wprowadzenia do obrotu artykułu niespełniającego wymagań w zakresie chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych albo nazw specyficznego charakteru.".

Art. 62. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. Nr 33, poz. 288) w art. 2 pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) produkty pochodzenia zwierzęcego o tradycyjnym charakterze — produkty rolne i środki spożywcze, o których mowa w przepisach krajowych i w przepisach Unii Europejskiej dotyczących oznaczeń geograficznych, nazw pochodzenia i świadectw specyficznego charakteru produktów rolnych i środków spożywczych oraz produkty rolne i środki spożywcze umieszczone na liście produktów tradycyjnych, prowadzonej przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych;".

Rozdział 11

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 63. 1. Zgłoszenia oznaczeń i nazw, o których mowa w art. 179^1 ustawy — Prawo własności przemysłowej, dokonane, a nieprzekazane do Komisji Europejskiej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zwane dalej „zgłoszeniami", rozpatruje się zgodnie z przepisami niniejszej ustawy.

2. Zgłoszenia wraz z aktami Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej przekaże ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej o przekazaniu ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych zgłoszeń poinformuje niezwłocznie podmioty, które ich dokonały.

4. Termin, w którym dokonuje się oceny wniosków o rejestrację, stosuje się odpowiednio do zgłoszeń, z tym że liczy się go od dnia otrzymania zgłoszenia przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

5. Od zgłoszeń nie pobiera się opłaty za dokonanie oceny wniosku o rejestrację.

Art. 64. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

[2)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1802, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1360, z 2003 r. Nr 208, poz. 2020 i Nr 223, poz. 2220 i 2221 oraz z 2004 r. Nr 42, poz. 386 i Nr 96, poz. 959.